

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.35.154/2025/10.

A tanács tagjai: Dr. Kurucz Krisztina a tanács elnöke
Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit előadó bíró
Dr. Vitál-Eigner Beáta bíró
Dr. Hajas Barnabás bíró
Dr. Rák-Fekete Edina bíró

A felpere: felperes
cím1

A felperes képviselői: név1 egyéni ügyvéd
cím2

név2 egyéni ügyvéd
cím3

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága
cím4

Az alperes képviselője: név3 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: végrehajtási ügyben indult közigazgatási jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 2025. március 12.
napján kelt 104.K.702.447/2024/14. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 104.K.702.447/2024/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 126.000 (azaz egyszázhuszonhatezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak az esedékesség napjáig 70.000 (azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állami adó- és vámhivatal által közzétett illetékbevételei számlára.

Az illetékfizetési kötelezettség az ítélet jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A elsőfokú adóhatóság (a továbbiakban: elsőfokú adóhatóság) az adós-vel (a továbbiakban: adós) szemben folytatott végrehajtási eljárásban az NS182023/002783 sorszámú számla adatai alapján 2023. december 8-án 2941848828 számon 9.711.415 Ft tartozás erejéig követelés foglalás végrehajtási intézkedést foganatosított, egyidejűleg felhívta a felperest, nyilatkozzon a követelés fennállásáról.

[2] A felperes 2023. december 18-án előterjesztett nyilatkozatában a követelést nem ismerte el arra hivatkozással, hogy az adóssal kötött megállapodás alapján az egymás közötti elszámolást beszámítással rendezték, ezért vitatta a fizetési kötelezettségét. Táblázatba foglaltan felsorolta a beszámítással érintett számlákat, egyéb okiratot, számviteli bizonylatot nem csatolt.

[3] Az elsőfokú adóhatóság 2024. január 23. napján tájékoztatta a felperest, hogy az általa előadottak nem felelnek meg az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 48. § (3) bekezdésében foglaltaknak, a követelés megszűnését hitelt érdemlően nem támasztotta alá. A mulasztás jogkövetkezményeire történő figyelmeztetés mellett ismételten felhívta az igazolás becsatolására. A felperes a felhívásra nyilatkozatott nem tett.

[4] Az elsőfokú adóhatóság 2024. március 8. napján kelt 2926082755 számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) a felperest 9.711.425 Ft megfizetésére kötelezte a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 110. § (1) bekezdésére, 111. §-ára, 112. § (1) bekezdésére, az Avt. 102. §-ára, 48. § (3) bekezdésére hivatkozással.

[5] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes 2024. május 13. napján kelt 1701703331 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint felperes a követelés foglalásról szóló irat átvételét követően az Avt. 48. § (3) bekezdése értelmében a követelés létrejöttét, illetve megszűnését hitelt érdemlően nem igazolta, melynek jogkövetkezményeként az Avt. 48. § (4) bekezdése alapján a követelés összege erejéig a tartozás megfizetésére köteles. Rögzítette, hogy a megfizetésre kötelező határozat kiadmányozását követően a felperes fellebbezéséhez csatolt számlák, banki kivonatok és szállítólevelek figyelembevételére nem volt jogszabályi lehetőség, ugyanis az Avt. 48. § (3)

bekezdésében rögzített kötelezettség elmulasztása utólag nem pótolható. A csatolt dokumentumok egyébként ellentmondásosak, összefüggéstelenek, hiányosak, nem alkalmasak a követelés megszűnésének hitelt érdemlő igazolására.

A kereseti kérelem, védírat

[6] A felperes keresetében az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő megsemmisítését kérte az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Air.) 124. § (3) bekezdésének, az Avt. 48. § (3) és (4) bekezdéseinek és a Vht. 112. § (1) bekezdésének megsértése okán. Kérte a Fővárosi Törvényszéken K.702.427/2024. számon indult mintaperre (a továbbiakban: mintaper) tekintettel az eljárás felfüggesztését.

[7] Előadta, az adóssal hosszabb ideje áll gazdasági kapcsolatban, az egymással szemben fennálló követeléseket egymás között átutalással vagy beszámítással rendezték még az adóhatóság nyilatkozattételi felhívását megelőzően. A jogviszonyok nagy értéke és nagy száma miatt az áttekintés hosszabb időt igényelt, így az elsőfokú eljárásban kizárólag a jogügyletet jelölte meg, a beszámítással kapcsolatos okiratokat önhibáján kívül nem tudta csatolni, azonban ennek tényét, valamennyi számla számát, azok részleteit és a jogügyleteket bejelentette. Az adóssal írásban is rögzített elszámolást az elsőfokú eljárást követően csatolta, ezt azonban az adóhatóság nem vette figyelembe.

[8] Sérelmezte, hogy az adós időközben fizetési kedvezményben részesült, tartozása nem áll fenn, így bármely mögöttes felelősség, végrehajtási cselekmény indokolatlan.

[9] Hivatkozott arra, hogy a per alapját képező határozaton kívül azonos tényállás mellett az alperes további 18 db megegyező tartalmú határozatot hozott, összesen 112.464.721 Ft megfizetésére kötelezte azonos jogi érveléssel.

[10] Az Air. 124. § (3) bekezdése alapján nem vitatta, hogy főszabály szerint csak az elsőfokú eljárás során van lehetőség bizonyíték benyújtására, azonban nem kizárt az önhibán kívül be nem nyújtott bizonyíték előterjesztése. Az adóssal az egyeztetések folyamatban voltak, a beszámítást alátámasztó megállapodás becsatolására - mivel az később keletkezett - nem volt lehetősége, így az új bizonyíték előterjesztésére vonatkozó általános tilalom rá nem vonatkozik.

[11] Bizonyítási indítványként az adóssal szemben folytatott végrehajtási eljárás, és az adós számára biztosított fizetési kedvezmény iratainak csatolását kérte.

[12] Az alperes védíratában a határozatában foglalt indokok fenntartása mellett a kereset elutasítását kérte. Kifejtette, hogy döntését az Avt. 48. § (3) és (4) bekezdéseire és nem a felperes által hivatkozott Air. 124. § (3) bekezdése szerinti novációs tilalomra alapította.

[13] A perben 2025. március 12. napján tartott tárgyaláson az elsőfokú bíróság a felperes eljárás felfüggesztése iránti kérelmét elutasította.

Az elsőfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[15] Indokolásában hivatkozott az Avt. 3. §-ra, a Vht. 110. § (1) bekezdésére, 111. §-ra, 48. § (3)-(4) bekezdéseire. Rögzítette, hogy a követelés foglalás két konjunktív kötelezettséget ró az eljárás felperesére: egyrészt 8 napon belül köteles a Vht. 111. §-a szerint a követelés fennállásáról nyilatkozni, másrészt a követelés megszűnését hitelt érdemlően bizonyítani. Amennyiben ezen kötelezettségeit elmulasztja, az Avt. 48. § (4) bekezdése alapján a követelés

összege erejéig a tartozás megfizetésére kötelezhető. A felperes 8 napos határidőn belül úgy nyilatkozott, hogy a követelést nem ismeri el, azonban a teljesítést hitelt érdemlően nem tudta alátámasztani, mivel az általa becsatolt elszámolás a hitelt érdemlő bizonyítás követelményeinek nem felelt meg. Az alperes helytállóan mutatott rá arra, hogy felperes az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 78. § (2) bekezdése alapján az iratait az adóhatóság felhívására 3 munkanapon belül köteles bemutatni akkor is, ha a könyvelést feldolgozzák. A hitelt érdemlő bizonyítással összefüggésben hivatkozott a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (Sztv.) 15. § (3) bekezdésére.

[16] Az Art. 48. §-ban foglalt előírások az elsőfokú határozat kiadmányozását követően nem teszik lehetővé a nyilatkozattételt, ezáltal a határozati kötelezés alóli mentesülést, mivel az Art. 48. § (3) bekezdése szerint az utólag már nem pótolható. Megállapította, a felperes tévesen értelmezte az Art. 124. § (3) bekezdését, és alaptalanul hivatkozott arra, hogy az adós időközben fizetési kedvezményben részesült, mivel emiatt a felperes terhére megállapított fizetési kötelezettség utóbb nem válik jogszerűtlenné. Az adóssal szemben folyamatban lévő végrehajtási, és a fizetési kedvezmény iránti eljárások iratainak beszerzésére irányuló bizonyítási indítványt ezért elutasította.

[17] A felperesnek a mintaperre alapítottnak előterjesztett eljárás felfüggesztésére irányuló kérelme nem alapos, a mintaper lényege nem a felperesi igényérvényesítésnek, hanem a bírósági ügyteher kezelésének a megkönnyítése. Utalt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 33. § (1) bekezdésére.

A felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

[18] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek elsődlegesen a megváltoztatását, a másodfokú határozatnak - az elsőfokú határozatra is kiterjedő - megsemmisítését, másodlagosan a hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[19] Hangsúlyozta, hogy mind a 19 perben megegyező tényállás és jogszabályi hivatkozás alapján történt a kereset előterjesztése, ezért a mintaperré minősítést követően a további eljárások felfüggesztése indokolt és kötelező. Jelen perben és a 104.K.702.446/2024., 104.K.702.447/2024., 104.K.702.451/2024. számon indult eljárásokban azonban az eljárás felfüggesztésére nem került sor. A felfüggesztés elmaradása, az elsőfokú bíróság eljárása ellentétes a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa 7/2024. Jogegységi határozatával, mely egyértelműen rögzíti, hogy a mintaperben meghozott ítélet kötőereje a fellebbeviteli, így a kúriai eljárásokra nem terjedhet ki, azonban az elsőfokú bíróságokra igen.

[20] Fenntartotta a keresetlevelében foglaltakat, az Art. 124. § (3) bekezdésével kapcsolatosan kifejtett jogértelmezését, az adósnak engedélyezett fizetési kedvezménnyel, köztartozás hiányában indokolatlan kötelezésével kapcsolatos álláspontját.

[21] Előadta, hogy közte és az adós között folyamatos, 300 millió Ft-ot meghaladó jogviszony jött létre, az ezekhez kapcsolódó okiratok, számlák áttekintéséhez könyvelők, könyvvizsgálók bevonása is indokolt volt, így az alperes felhívásában megadott határidőben a bizonylatok becsatolására önhibáján kívül nem volt lehetősége. Teljesítette az Art. 48. § (3) bekezdésében foglalt kötelezettségét, mivel az iratokat, amikor azok rendelkezésére álltak, a hatóságnak benyújtotta. Az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy neki nem felróható az a körülmény, miszerint az okiratok azonnal nem álltak a rendelkezésére, mely számára jelentős érdeksérelmet, joghátrányt jelent.

[22] Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Álláspontja szerint a felperes felülvizsgálati kérelmében elsősorban az alperesi határozat rendelkezéseit

vitatta, és nem részletezte a jogerős ítélettel szemben előterjesztett kifogásait. Utalt a Kúria több eseti döntésére (Kfv.35.010/2018/11., Kfv.35.642/2017/6., Kfv.35.041/2017/8., Kfv.35.644/2017/6.).

[23] A mintaperrel összefüggésben egyetértett a jogerős ítélet [23] bekezdésében foglaltakkal. A Kp. 33. § (1) bekezdése lehetőségként határozza meg a mintaper kijelölését, kógens rendelkezés hiányában a bírói függetlenség elvére is figyelemmel az elsőfokú bíróság döntése nem tekinthető jogszerűtlennek.

[24] A felperes hivatkozásával szemben a perben nem annak van jelentősége, hogy a követelést megfizette-e, hanem annak, hogy ezt az adóhatóság felhívásai ellenére a követelés foglalás előtt hitelt érdemlően nem tudta igazolni. A felperes sem vitatta, hogy az elsőfokú határozat meghozatalát megelőzően hitelt érdemlően nem igazolta a követelés megszűnését, csupán azt kifogásolta, hogy az adóhatóság nem vette figyelembe a másodfokú eljárás során beszerzett, becsatolt iratokat. Az elsőfokú bíróság helytállóan utalt az Avt. 48. § (3)-(4) bekezdéseire, megfelelő az Air. 124. § (3) bekezdésével kapcsolatos jogi álláspontja is. Az elsőfokú ítélet jogszerű, sem anyagi, sem eljárásjogi jogszabálysértés nem állapítható meg.

A Kúria döntése és jogi indokai

[25] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

[26] A Kúria az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 108. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. A Kp. 120. § (5) bekezdése értelmében felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[27] A Kúria rendkívüli perorvoslati eljárásban jogkérdésben jár el, azt vizsgálhatja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt jogszabálysértést megvalósította-e vagy sem. A felperes felülvizsgálati kérelmét részben arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a Kp. 33. § (1) bekezdését megsértette akkor, amikor a mintaperre tekintettel nem felfüggesztette fel az eljárását és a mintapert megelőzően ítéletet hozott.

[28] A Kp. 33. § rendelkezik a mintaperről: az (1) bekezdés szerint, ha a bíróság előtt legalább tíz olyan eljárás indul, amelyek jogi és ténybeli alapja azonos, a bíróság dönthet arról, hogy e perek egyikét mintaperben elbírálja és a többi eljárást befejező határozata meghozataláig felfüggeszti.

[29] A Kp. törvényi indokolása szerint a mintaper célja olyan jogviták gyorsabb kezelése, amelyekben azonos ténybeli alapon, azonos jogi helyzet mellett kell a bíróságnak számos ügyben párhuzamosan döntést hozni, s ennek érdekében tartalmilag szinte azonos eljárási cselekményeket megtenni. Az ilyen eljárások gyorsabb elbírálása érdekében a perrendtartás lehetőséget ad a bírónak arra, hogy egy eljárást annak mintaperré minősítése révén, mintegy előzetesen lefolytasson, az ott nyert bizonyítékokat és jogértelmezési eredményt a többi eljárásban felhasználva döntsön.

[30] E jogintézmény lényege elsődlegesen nem a jogegység biztosítása érdekében egy új jogértelmezést igénylő kérdés mielőbbi, gyors elbírálása (ún. pilot eljárás), hanem hogy megkönnyítse a bíróságokra nehezedő ügyteher, a nagy számban jelentkező azonos esetek koncentrált kezelését. Törvényi feltétel, hogy ugyanazon bíróság előtt, egyidőben legalább 10 eljárás induljon, amelyeknek a jogi és ténybeli alapjuk azonos legyen. A feltételek teljesülése esetén a bíróság dönthet (nem kötelezően) a mintaperré minősítésről: pervezető, nem fellebbezhető végzést hoz, amelyben felsorolja azokat az ügyszámokat - értelemszerűen

legalább tízet -, melyekre is tekintettel egy meghatározott ügyet mintaperben bírál el. A mintaper miatt a Kp. 33. § (1) bekezdése szerint a többi pert felfüggeszti, a felfüggesztő végzés ellen a Kp. 32. § alapján alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 128. § (5) bekezdése alapján van helye fellebbezésnek. A pervezető végzésben megjelölt ügyekre a bíróságnak felfüggesztési kötelezettsége van. A bíróság, az eljáró tanács döntésétől függ, hogy azokat az eljárásokat, amelyek a mintaperré minősítő végzésben (ügyszám szerint) nem szerepelnek, a mintaperre tekintettel felfüggeszti vagy sem.

[31] Az elsőfokú bíróság a 13. sorszámú végzésben a 107.K.702.427/2024., 107.K.702.428/2024., 107.K.702.429/2024., 107.K.702.430/2024., 107.K.702.440/2024., 107.K.702.441/2024., 107.K.702.442/2024., 107.K.702.448/2024., 107.K.702.449/2024., 107.K.702.450/2024. számú megegyező tárgyú perekre tekintettel döntött a 107.K.702.427/2024. számú per mintaperkénti elbírálásáról. Ebben a felsorolásban jelen per nem szerepel, az eljáró bíróságnak nem volt a Kp. 33. § (1) bekezdése alapján felfüggesztési kötelezettsége, ezért a Kúria az elsőfokú bíróság részéről jogsértést nem állapított meg. A 7/2024. Jogegységi határozatban foglaltak alkalmazása – tény és jogazonosság hiányában - a perben nem merült fel.

[32] Az Alaptörvény 40. cikke szerint a közteherviselés és a nyugdíjrendszer alapvető szabályait a közös szükségletek kielégítéséhez való kiszámítható hozzájárulás érdekében sarkalatos törvény határozza meg. Az Alkotmánybíróság a 3149/2013. (VII. 24.) AB határozat [52] bekezdésében kifejtette, az Alaptörvény, csakúgy, mint a korábban hatályos Alkotmány, nem határozza meg a közteher fogalmát. Az Alaptörvény 40. cikkének felhatalmazása alapján a közteherviselés általános szabályairól a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló 2011. évi CXCV. törvény rendelkezik, az V. Fejezetében a 8/A. „A közterhek” cím alatt, a 28. § (1) bekezdés a) pontban meghatározza, hogy Magyarországon minden természetes személy, jogi személy és más jogalany adó, járulék, hozzájárulás, vagyonszerzési illeték, pótlék vagy más hasonló – az állam közvetlen ellenszolgáltatása nélküli – rendszeres vagy rendkívüli fizetési kötelezettség teljesítésével járul hozzá a közös szükségletek fedezetéhez.

[33] Az Avt. annak érdekében, hogy a közös szükségletek fedezetéhez az adót az adózók megfizessék az adóhatóságnak, rendelkezik az adóvégrehajtás körében a követelés lefoglalásáról, ami az adótartozás behajtására vonatkozó jogosultságot jelenti. A végrehajtás célja egy rendezetlen jogi helyzet vagyoni kényszerrel történő helyreállítása. A végrehajtás során az adóhatóságot mindazok a jogok megilletik, mint a bírósági végrehajtókat, alkalmazni rendeli a Vht. meghatározott rendelkezéseit, így az Avt. 48. § alapján a követelés foglalásra vonatkozó Vht. 110. § - 113. §-ait.

[34] Az Avt. az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény szerinti összesítő nyilatkozat megtételére kötelezett személyekkel szemben fennálló követelés lefoglalása kapcsán a 48. § (3)-(4) bekezdésekben meghatározza a kötelezett által teendő nyilatkozatra vonatkozó részletes szabályokat, a követelést el nem ismerő kötelezett terhén fennálló bizonyítási kötelezettség terjedelmét, továbbá a nyilatkozat megtétele elmulasztásának, illetve a bizonyítási kötelezettség megszegésének következményét.

[35] Az elsőfokú adóhatóság 2023. december 8-án a Vht. 111. § alapján nyilatkoztatta a felperest arról, hogy a követelést elismeri-e, majd a felperes december 18-i nyilatkozatát követően - mely szerint a tartozását már beszámítással teljesítette - 2024. január 23-án az Avt. 48. § (3) bekezdése alapján felhívta ennek hitelt érdemlő igazolására. A felhívás tartalmazta a jogszabályi tájékoztatás, a jogkövetkezményekre figyelmeztetés mellett azt is, hogy a felperes beadványa nem felel meg az Avt. 48. § (3) bekezdésében foglalt követelménynek.

[36] A jogszabály egyértelmű rendelkezése szerint a kötelezett, aki a követelést részben vagy egészben annak teljesítése miatt nem ismeri el, köteles a követelés létrejöttét, illetve megszűnését az állami adó- és vámhatóság részére hitelt érdemlően igazolni.

[37] A Kúria ítélezési joggyakorlata egységes abban a kérdésben – ahogyan azt a Kfv.37.104/2019/9. számú döntés [35] bekezdése tartalmazza -, hogy hitelt érdemlőnek az olyan adat minősül, amely ellenőrizhető, egyértelműen azonosítható, valóságtartalma kellően alátámasztott, tartalmánál, jellegénél fogva más adatokkal is egybevetve alkalmas a vele igazolni kívánt konkrét tény kétséget kizáró bizonyítására (Kfv.35.067/2014/7., Kfv.35.379/2012/4., Kfv.35.094/2019/5.).

[38] A felperes a felhívásnak nem tett eleget, az adóhatóság, az elsőfokú bíróság szerint hitelt érdemlően nem igazolta a követelés megszűnését. A felperes az elsőfokú bíróság Kp 78. § (2) bekezdésén alapuló bizonyítékértékelésének jogszerűségét felülvizsgálati kérelmében sem jogszabályra alapítottnak, sem részletes indokolással nem cáfolta, így annak jogkövetkezményét viselni köteles.

[39] Az Avt. 48. § (4) bekezdése alapján, ha az általánosforgalmiadó-összesítő jelentés benyújtására kötelezett adóalany a követelés létrejöttére vagy megszűnésére vonatkozó bejelentési kötelezettségét nem teljesíti vagy a Vht. által előírt nyilatkozattételt elmulasztja, az adóhatóság az adó megfizetésére kötelezettre irányadó szabályok szerint kötelezheti őt a követelés összege erejéig a tartozás megfizetésére.

[40] Az Air. rendelkezik a fellebbezési jog gyakorlásáról, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített alapjog, ennek megfelelően mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. E jogát gyakorolva a felperes fellebbezést terjesztett elő az elsőfokú határozattal szemben.

[41] Az adóhatóság által foganatosított végrehajtás során az Avt. 2. §-a alapján alkalmazandó a felperes által is hivatkozott Air. 124. § (3) bekezdése, melynek az alperesi határozat meghozatalakor hatályos szövege szerint: a fellebbezésben és a fellebbezés alapján indult eljárásban – semmisségi okon kívül – nem lehet olyan új tényt állítani, illetve olyan új bizonyítékokra hivatkozni, amelyről a fellebbezésre jogosultnak az elsőfokú döntés meghozatala, ellenőrzés esetén az észrevétel benyújtására nyitva álló határidő letelte előtt tudomása volt, azonban a bizonyítékot az adóhatóság felhívása ellenére nem terjesztette elő, a tényre nem hivatkozott.

[42] A felperes a saját adózói magatartásáról – mivel azt ő végzi - tudomással rendelkezik, e magatartását bizonylatolni köteles. Az Avt. és a Vht. pontosan meghatározza az adózói kötelezettségeket, illetve azok teljesítésének határidejét, mely jogalkotói határidők kötik az adózót és az adóhatóságot is. A felperes az elsőfokú határozat meghozataláig kötelezettségét nem teljesítette. Az Air 124. § (3) bekezdése alkalmazására csak abban az esetben kerülhetett volna sor, ha a felperest önhibából eredő mulasztás nem terheli. Az a körülmény, hogy az adóssal írásban is rögzített elszámolás csak az elsőfokú határozat után készült el, nem elegendő az önhiba hiányának igazolására. Önhiba hiányában a jogerős ítélet a Kúria BH2023.197 számú döntésében foglalt jogértelmezéssel nem ellentétes.

[43] Mindezek folytán a Kúria a jogerős ítélet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[44] *Azokban a perekben, amelyek a mintaperré minősítő végzésben (ügyszám szerint) nem szerepelnek, a bíróság, az eljáró tanács döntésétől függ, hogy a mintaperhez csatlakozva felfüggeszti az eljárást, vagy sem.*

[45] *Az adóhatóság által foganatosított követelés foglalás esetén a követelés megszűnését a felperes az Avt. 48. § (3) bekezdése szerint - figyelemmel a Vht. 111. §-ában foglaltakra - köteles az adóhatóság felhívásában megadott határidőn belül hitelt érdemlően igazolni, ennek elmaradása esetén a tartozás megfizetésére kötelezése nem jogszabálysértő.*

Záró rész

[46] A Kúria a pernyertes alperest megillető, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, meg nem határozható pertárgyérték, az alperes által felszámított óraszám alapján a felülvizsgálati perköltség viselésére a pervesztes felperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése szerint.

[47] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (3) bekezdés d) pontja, és 50. § (1) bekezdése, valamint a Kp. 35. §-a alapján alkalmazandó Pp. 101. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a felülvizsgálati illeték viselésére a felperes köteles, melyet az állami adó- és vámhatóság által közzétett 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlára kell megfizetnie. Az illetékfizetési kötelezettség esedékességére az Itv. 78. § (4) bekezdése az irányadó, az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bíróság ügyszámot, valamint az adóazonosító számot közleményként fel kell tüntetni.

[48] A Kúria határozata elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

[49] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó 107. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a felperes kérelmére tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2025. november 6.

Dr. Kurucz Krisztina sk. a tanács elnöke

Dr. Bernáthné dr. Kádár Judit sk. előadó bíró

Dr. Vitál-Eigner Beáta sk. bíró

Dr. Hajas Barnabás sk. bíró
bíró

Dr. Rák-Fekete Edina sk.

A kiadmány hitelül:
tisztviselő